

2. Удосконаленій системі підготовки й управління виробництвом, заснованої на сітьових методах планування, які завдяки системному підходу забезпечують значне підвищення якості планування й встановлення найбільш доцільної послідовності й строків виконання робіт, раціональне використання й розподіл матеріальних і трудових ресурсів, можливість гнучкого оперативного управління виробництвом.

3. Плануванні оптимальної послідовності запуску виробів у виробництво з використанням економіко-математичних методів.

Гнучкість виробничої системи визначається втратами, пов'язаними з переключенням виробництва з одного виду продукції на інший, – чим меншими є ці втрати, тим краще.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО АУТСОРСИНГУ

Кравець О.Ю., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,

Помазан Т.Р., студент,

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,

м. Дніпропетровськ, Україна

В сучасних умовах існування різних форм власності і господарювання, зростаючої ентропії зовнішнього середовища функціонування суб'єктів господарювання в Україні, підвищення рівня конкуренції стає необхідним трансформація організаційних форм сучасних підприємств та удосконалювання інструментарію управління ними.

Щоб вижити в умовах сучасної конкуренції, підприємство повинно постійно пристосовуватися до оточення, відслідковувати зміни в зовнішньому середовищі, змінюватися і насамперед, у тих напрямках, у яких найкращим чином зможе реалізувати свої можливості, акцентувати увагу на тих ключових процесах, які виконує кваліфіковано, намагання успішно вести підприємницьку діяльність і підвищувати рівень конкурентоспроможності спонукає керівництво компаній шукати і використовувати нові форми управління бізнесом [1]. Однією із таких форм став аутсорсинг, економічною сутністю якого є система відносин, що виникають при передачі компанією-замовником деяких видів своєї діяльності спеціалізованим фірмам на основі довгострокових договорів [3].

Поняття «аутсорсинг» є відносно новим і з'явилося в практиці управління у 80-тих роках минулого століття, натомість до теорії управління серйозно увійшло у 90-ті роки. Це однак не означає, що явище, яке іменується аутсорсингом, є новим явищем. Воно невід'ємно супроводжує розвиток виробничої діяльності. Адже господарська діяльність, навіть в її простих формах, спирається на взаємодії різних господарських

суб'єктів. Отже, слушно зауважує К. Облуй, що «усі фірми застосовують аутсорсинг, адже мають постачальників і кооперантів» [4].

Піонером сучасного аутсорсингу визнається фірма EDS Росса Перо, яка у 1963 році першою запропонувала концерну Frito-Lay послуги, що полягали у платній реалізації його інформаційних функцій. Цю послугу було визначено тоді як управління обладнанням (англ. - facilities management). Тому до сьогодні аутсорсинг асоціюється передовсім із виокремленням інформаційних функцій зі структури підприємства.

Поняття аутсорсингу в практику було впроваджено у 80-тих роках минулого сторіччя концерном General Motors в якості забезпечення зовнішнього постачання частин. Практика і теорія аутсорсингу сильно розвинулись у 90-тих роках ХХ сторіччя. Однією з важливих причин цього розвитку було розповсюдження у Сполучених Штатах Америки концепції управління, скерованої на зростання вартості для акціонерів (англ. - shareholders value management), яка забезпечує підвищення ефективності.

Початково аутсорсинг трактувався як модифікація концепції «купити чи зробити», яка має на меті зменшення витрат. На нашу думку, аутсорсинг є більш загальною концепцією стратегічного значення. Графічне представлення еволюції сутності аутсорсингу наведено на рис. 1.

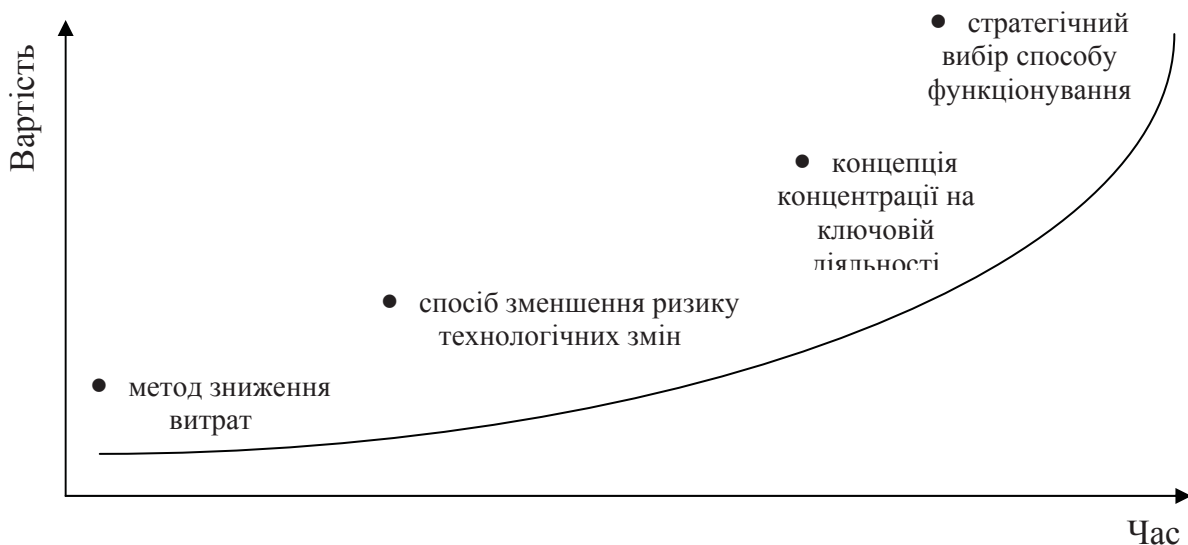

Рис. 1 - Еволюція сутності аутсорсингу

Нині аутсорсинг трактується передусім як метод стратегічного формування структури господарської діяльності. Досвід застосування аутсорсингу у господарській діяльності переносять до галузей комунального господарства, адміністрування та інші. Адже це є за своєю суттю універсальним організаційним методом.

Останнім часом більше поширення у світі одержує аутсорсинг як кардинальний інструмент підвищення ефективності діяльності компаній, збільшення рентабельності, а як наслідок - конкурентоспроможності [2]. Аутсорсинг є сучасною моделлю підприємництва, яка забезпечує додаткові конкурентні переваги.

Головним джерелом цих переваг є використання ресурсів (матеріальних і нематеріальних) інших компаній для досягнення успіху на ринку [3].

Враховуючи вище зазначене, процес ухвалення рішення про передачу ключових функцій на аутсорсинг повинен бути економічно обгрунтованим, доцільним та контрольованим і передбачати нижчезазначені етапи роботи:

1. Визначення потенційних функцій для передачі в аутсорсинг.
2. Оцінювання власних можливостей компанії стосовно виконання даних функцій.
3. Дослідження ринку послуг із аутсорсингу виокремленої функції з метою визначення потенційних партнерів.
4. Визначення потенційних партнерів по аутсорсингу.
5. Дослідження доцільності і можливості передачі функції в аутсорсинг.
6. Вибір кандидатів на переговори.
7. Оцінка ефекту від впровадження аутсорсингу.
8. Зіставлення внутрішніх і зовнішніх можливостей.
9. Прийняття рішення «робити самому чи купувати?» та його юридичне оформлення.
10. Прийняття управлінського рішення щодо «старого» персоналу.
11. Розробка механізмів контролю за діяльністю аутсорсингової компанії.

Таким чином, в умовах жорсткої конкуренції, глобалізації, росту інформаційного обміну аутсорсинг є засобом у сфері управління, який забезпечує стійкість і конкурентоспроможність промислового підприємства на ринку.

Список літератури:

1. Бусыгин А.В. Предпринимательство / А.В. Бусыгин. - М.: Дело, 2000. – 324 с.
2. Кадыев Т. Аутсорсинг и развитие компании. Материалы конференции «Управление в России: Отказ от иллюзий» [Электронный ресурс]. – Режим доступа: // http://www.Iteam.Ru/publications/strategy/section_17/article_725/
3. Каледжян С.О. Аутсорсинг: делегирование управления в стратегии развития компании / С.О. Каледжян. - М.: Дело, 2002. – 253 с.
4. Obloj K. Strategia nowoczesnej firmy a wykorzystanie outsourcingu. Materiały na konferencje: Outsourcing. Usprawnienie funkcjonowania firm poprzez obsługę zewnętrzną. - Warszawa: Institute for International Research, 1999. - S. 83.

ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

*Кравець О.Ю., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери
Соколинська А.І., студент,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Управління персоналом підприємства – багатогранний і виключно складний процес, що має специфічні особливості та закономірності. Знання їх вкрай необхідне